

[Krog Hansen.]

forbund, er det givetvis, fordi der er visse fagforeningsformænd, som ikke ønsker industriforbund; de er nemlig bange for at miste hovedet. Men det er givet, at hvis man spørger en arbejdsmand, hvorfor han ikke vil ind i et industriforbund, får man hver eneste gang at vide, at det skyldes frygten for arbejdsløshed. Når man ude omkring på arbejdspladserne taler om rationalisering, produktionsfremmende lønsystemer, nedbrydning af faggrænser, tåbelige overarbejdsregler, og hvad der nu kan nævnes, så stikker dette arbejdsløshedsspøgelse sit hoved frem hver eneste gang. Det vil altså sige, at den megen snak om en forbedret handelsbalance, bedre valutaforhold, og at vi ønsker at skabe et industrisamfund, ikke har meget på sig, når man ikke ønsker at skabe det rigtige værktøj til alle disse ting. Denne regering vil altså ikke betale den pris, som det koster at føre en liberal politik, hvor man ikke ønsker at styre.

Som nævnt er der kommet mange resolutioner rundt omkring fra. Når jeg har valgt denne, som jeg gerne vil citere, er det ikke, fordi den kommer fra et særlig stort forbund, fra en særlig stor fagforening, men fordi de siger tingene så rigtigt og så godt, at jeg i virkeligheden kan gøre deres ord til mine. Resolutionen er fra Brændselsafbærernes Fagforening:

„Da man ved overgang til kildeskat fra nytår 1970 også fratrækker skat af arbejdsløshedsunderstøttelsen og derved yderligere forringer de arbejdsløses kår, opfordrer vi herved regering og folketing til at foretage en virkelig regulering af understøttelsessatserne. I den forbindelse vil vi ikke undlade at pege på grundloven, hvorefter det bør tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har arbejde, der betrykker hans tilværelse. Som en logisk konsekvens heraf bør der også sikres enhver borger erstatning for arbejdstab, hvad enten det skyldes arbejdsløshed, sygdom eller tilskadecomst.“

Det er jo rigtigt, at man i virkeligheden forringer de arbejdsløses kår fra 1. januar 1970. Én ting er, at regeringen og de 3 partier, som støtter regeringen, ikke vil forbedre forholdene for de arbejdsløse, men spørgsmålet er, om de vil være med til at forringe dem. Man kan vel regne med,

at der skal trækkes omkring en 10-15 kr. om dagen fra disse understøttelsessatser, når folk går arbejdsløse, og det betyder, at de i virkeligheden bliver dårligere stillet end i dag. Derfor kan jeg ikke være enig med arbejdsministeren, når han siger, at vi skal vente, til Wechselmann-udvalget er færdigt. Det sagde han også for et år siden, og det er i det hele taget en undskyldning, man bruger, hver gang vi skal løse et problem i dette folketing: vi skal vente, vi skal vente. Jeg tror, at dette problem er så stort og så akut, at vi i hvert fald i udvalget kommer til at gå i gang med disse ting, og hvis så regeringen på et eller andet tidspunkt kommer med et forslag, som er et resultat af dette Wechselmann-udvalgs arbejde, all right, så kan det indgå i vores forhandlinger i udvalget.

Må jeg så til slut gøre en bemærkning til hr. Asger Jensen, som talte meget om misbrug af arbejdsløhedskasserne. Jeg troede jo, da arbejdsanvisningen overgik til de offentlige arbejdsanvisningskontorer, at så var der ikke mere noget, der hed misbrug her i dette land, så troede jeg, at alle, som overhovedet var i stand til at arbejde, ville få anvist arbejde. Det troede jeg var ideen med det. Men jeg kan nu forstå, at ideen med det bare var at tage det fra fagbevægelsen, så man fra samfundets side kunne komme af med 50-60 mill. kr. mere, en udgift, man kunne have sparet, hvis det var blevet i fagbevægelsen.

Jeg må altså anbefale ordførerne, at man virkelig ser alle disse problemer under ét og tager op til overvejelse, om det ikke var rigtigt at forhøje disse satser.

Erling Dinesen: Jeg har lige et par korte bemærkninger først til hr. Asger Jensen, som sagde, det var uforståeligt, at oppositionen nu kommer hæsblæsende med dette forslag. Jeg synes egentlig ikke, det er så uforståeligt, når folketinget, også hr. Asger Jensen, allerede for et år siden måtte få det indtryk gennem de drøftelser, der havde været forud, at vi kunne regne med, at der på et langt tidligere tidspunkt ville komme et forslag om disse ting.

Jeg vil også knytte et par enkelte bemærkninger til det spørgsmål, som hr. Asger Jensen var inde på, da han sagde: hvordan får vi bedre kontrol? Nu har vi igennem